

Prof univ. Mihai Coman, decan al Facultatii de jurnalism, a trimis la redactie un material despre care nu putem scrie prea mult. Are greseli gramaticale „aceiasi lege,, cand corect este „aceeasi lege,, și multe nemulțumiri.

Cititi si vedeti voi ce inseamna aceasta facultate.

„Nu am obiceiul să răspund celor care atacă Facultatea de Jurnalism și Științele Comunicării și cu atât mai puțin acelor care, în loc să vină să îmi spună ce probleme avem (cred că sunt unul din puținii decani care stau în birou cu ușa deschisă – la propriu – și fără secretară, tocmai pentru a fi la dispoziția oricui dorește să discutăm), preferă să arunce cu noroi.

Nu e nici prima și probabil nici ultima oară când studenții sau alte persoane ne acuză, uneori cu dreptate, altele prin prezentarea trunchiată și tendențioasă a unor aspecte.

De 28 de ani facultatea există și lista cu numele absolvenților de succes, care exercită în mod profesional jurnalismul, relațiile publice, publicitatea și activitățile conexe, ar umple zeci și zeci de pagini. Dar, la fel de adevărat, pentru unii (dinauntru și dinafara facultății) strugurii sunt acrii...

Dacă reacționez acum este pentru că mai multe instituții mass media au preluat și distribuit reacția acestei *studente* (nu „absolvente” cum greșit s-a scris), încălcând normele de bază ale profesiei – verificarea informației din mai multe surse, investigarea contextului, asigurarea echilibrului prin includerea opiniei „celeilate părți” etc.

Iar dacă, vor spune, nu aveau aceste obligații profesionale, pentru că pur și simplu „au redat” o postare, atunci înseamnă că nu mai sunt instituții de presă, nu mai practică jurnalismul cu valorile și responsabilitățile sale și că ar trebui să anunțe public că sunt doar niște platforme pe care se plasează mesaje fără nicio garanție a adevărului, corectitudinii, acurateței etc.

Așa încât îmi permit un ipotetic exercițiu de probitate jurnalistică: ce informații ar trebui verificate înainte de a fi făcute publice?

Iată câteva exemple:

„Astăzi am avut absolvirea. Mă număr printre speciemenle care nu au participat la acest eveniment. Motivul: nu sunt mândră de asta, nu găsesc nici un moment de bucurie în faptul că am terminat Facultatea de Jurnalism și Științele Comunicării.” – dacă această afirmație ar fi verificată s-ar descoperi că autoarea ei nu a terminat și nu a absolvit facultatea din motivele clasice care împiedică absolvirea unei facultăți.

„Oricine poate intra la facultate, chiar dacă nu știe să scrie corect gramatical” – e greu oare să se verifice pe site-ul facultății și/sau universității situațiile statistice ale admiterilor? Cei între 700-1000 de candidați care se bat în fiecare an de mai bine de două decenii pe cele (din nefericire) doar 120-140 locuri bugetate (pentru toate specializările) nu înseamnă nimic? Nici faptul că de 28 de ani nu se intră în FJSC decât după un examen greu de admitere? De asemenea se poate discuta cu colegii ei, pentru a se verifica dacă toți sunt agramați...

"În facultatea mea, nu contează dacă ești inteligent, creativ, plin de resurse folositoare pentru viitor, pentru că nimănui nu-i pasă. Știi să tocești din cărțile profesorilor, ești trecut. Simplu. Poți să fii mega prost, dar să termini facultatea. Și oamenii ca mine care au idei și inițiativă unde ar trebui să se ducă?" Dacă jurnalistul ar veni să se documenteze ar afla de sutele de materiale (de la stiri la reportaje de investigație, de la comunicate la campanii de comunicare, de la brief-uri la produse publicitare) realizate de studenți, cu profesionalism și creativitate... poate și de numeroasele premii internaționale și naționale obținute de ei pentru aceste produse... Si poate ar descoperi că absolvenții FJSC nu sunt în niciun caz "mega proști"; și că sunt căutați și angajați de numeroase instituții de profil.

Un jurnalist adevărat s-ar putea uita pe lista cadrelor didactice și ar descoperi că două treimi sunt reprezentanți de prestigiu ai profesiilor din sfera comunicării; poate s-ar întreba cum e posibil ca oameni de valoare din jurnalism, precum Emilia Șercan, Cristi Pantazi, Cristian Lupșa, Daniel Apostol, Dan Turturică sau, din profesiile comunicării, precum Lorand Balint, Mihai Ghyka, Dan Florescu, Victor Dobre, Maria Predoiu, Laura Florea, Luiza Domnișoru, Sorana Savu, Adrian Predu, Victor Stroe și mulți alții să nu știe să valorifice creativitatea studenților lor?

În acest context, invit pe toți cei care au simpatizat cu cele spuse de studentă să vină să predea și să contribuie la formarea viitorilor colegi. Sigur, s-ar putea ca 25 de lei pe oră să nu vă pară o sumă atrăgătoare. Dar poate că, astfel, identificați aici un subiect jurnalistic adevărat – subfinanțarea universităților. Sau poate că dorința de a sprijini cauza studentei se va transforma într-o invitație de angajare în redacții, valorificând astfel ideile și inițiativele pe care, poate, noi nu am fost în stare să le descoperim...

"Aș putea povesti condițiile în care există această facultate, dar e prea mult de scris. Pe scurt, nu avem lifturi funcționale, aparatură "performantă" sau aș putea spune doar aparatură, că și aia lipsește, săli cât sufrageria, practica nu e ceva relevant, dar totuși e obligatorie, și după tot acest timp pierdut, ajungi să termini facultatea și descoperi că nu te angajează nimeni pentru că nu ai experiență..." Jurnalistul care ar veni să se documenteze ar descoperi că: 1. Lifturile funcționează, dar sunt subdimensionate în raport cu numărul de studenți; dacă ar investiga un pic ar afla că ele nu aparțin FJSC și că de 2 ani FJSC duce interminabile tratative și schimburi de adrese pentru schimbarea lor; 2. În laboratoare exista circa 50 de calculatoare, camere video și foto digitale, softuri (ffff scumpe cumpărate de noi pentru montaj tv etc); dacă ne-ar întreba ar afla că după un război birocratic de 6 luni achiziționăm, din venituri proprii, 42 de calculatoare MAC-uri de ultima generație și se reface total instalația de internet ... și multe altele; 3. Da, nu avem săli suficiente, e un adevăr arhicunoscut; și ar putea întreba și forurile superioare de ce suntem prigonți în halul acesta?

"Ce trebuie schimbat în cazul ăsta? Poate prostia de licență. Singurul scop al licenței este să dovedească faptul că știi să dai copy-paste de pe net sau din cărți, dar să nu pară plagiat." Chiar și fără să caute prea mult, un jurnalist ar afla că examenul de licență este fixat prin Legea Educației Naționale/2011. Aceiași lege care prevede că studenții declară sub răspundere penală că teza este produsul muncii lor. Iar dacă ar discuta cu studenții și absolvenții ar afla istoriile multora dintre ei cărora nu li s-a permis intrarea în examen pentru că lucrarea de

diplomă nu răspundea acestor standarde etice și profesionale.

Pe Facebook sau alte platforme social media oricine poate trimite către public (aproape) orice. Pentru că aceasta este menirea unor asemenea platforme, să ofere forumuri de dialog și comunicare. Pe site-ul unei instituții mass media se aplică însă regulile jurnalismului profesional. Iar dacă sub egida unui nume de instituție cu o anumită reputație sunt aruncate spre spațiul public informații care nu au fost verificate în mod profesional, opinii care nu sunt echilibrate prin consultarea mai multor actori implicați în acel caz, acuzații care nu sunt validate de un demers jurnalistic, nu facem altceva decât să creăm și să încurajăm o cultură a *fake news* . Iar

eu cred cu îndârjire în formula minunată atribuită lui Caragiale: "Cinstea și gramatica fac presa bună". Și nu numai presa, ci orice formă de comunicare publică,,GOODAGENCY.